

Бисерната коронка.

(Приказка).

ѣ старо врѣме единъ френски царъ се оженилъ за млада и красива царица. Слѣдъ година на младитѣ родители се добило красиво дѣвоиче, което кръстили *Аделмина*. Цѣлиятъ царски родъ се зарадвалъ много и отишълъ да види младата княгиня.

Когато кръщавали дѣтето, въ стаята се явили двѣ *феи*, едната розова, а другата — гължбова.

— Вземете това бисерно зърно, казала розовата фея и продължила: Ако момиченцето запази подарѣка си до край, ще стане красиво, умно и богато; ако ли го изгуби, веднага ще се лиши отъ тия качества и ще стане обикновено просто момиче.

— Азъ пъкъ подарявамъ на дѣтето мое добро сърдце, казала гължбовата фея и продължила: Дордѣто младата княгиня пази бисерното зърно, до тогасъ моео сърдце ще бѣде скрито въ нейната душа; изгуби ли го, тозъ часъ ще ѿ се яви на помощъ скжшоцѣнното ми сърдце.

Слѣдъ това феитѣ се изгубили, а царскиятъ родъ останалъ да се чуди на подарѣцитѣ и благословиитѣ на двѣтѣ феи. Още сжщиятъ день царьтъ заповѣдалъ на придворния златаръ да